

Határozatok Tára

C-566/10. P. sz. ügy

**Olasz Köztársaság
kontra
Európai Bizottság**

„Fellebbezés — A nyelvhasználatra vonatkozó szabályok — Tanácsosok és asszisztensek felvételére szolgáló nyílt versenyvizsgára vonatkozó kiírások — Teljes terjedelemben három hivatalos nyelven való közzététel — A vizsgák nyelve — A második nyelv három hivatalos nyelv közül történő kiválasztása”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (nagytanács), 2012. november 27.

1. *Európai Unió — A nyelvhasználatra vonatkozó szabályok — 1. sz. rendelet — Hatály — Az intézmények és személyi állományuk közötti viszony — Belfoglaltság különös szabályozási rendelkezések hiányában*

(1. tanácsi rendelet)

2. *Tisztviselők — Versenyvizsga — Nyíltversenyvizsga-kiírás — Kizárólag egyes hivatalos nyelveken történő teljes közzététel a Hivatalos Lapban — Megengedhetetlenség — Nyelven alapuló hátrányos megkülönböztetés — Az arányosság elvének megsértése — Módosítások valamennyi hivatalos nyelven történő közzététele — Hatás hiánya*

(az Európai Unió Alapjogi Chartája, 21. cikk; a tisztviselők személyzeti szabályzata, 1. cikk, e) pont, (1) bekezdés és III melléklet, 1. cikk, (2) bekezdés; 1. tanácsi rendelet, 5. cikk)

3. *Tisztviselők — Versenyvizsga — Nyílt versenyvizsga lefolyása — A vizsgákon való részvétel nyelvei — Egyenlő bánásmód — Meghatározott nyelvtudás megkövetelése — Indokolás — A szolgálati érdekre tekintettel való igazolás — Az arányosság elvének tiszteletben tartása*

(a tisztviselők személyzeti szabályzata, 1. cikk, e) pont és 27. cikk, első bekezdés)

4. *Tisztviselők — Kereset — Megsemmisítést kimondó ítélet — Joghatások — Nyíltversenyvizsga-kiírások megsemmisítése — A kiválasztott pályázók jogos bizalma — A versenyvizsgák eredményei megkérdőjelezésének hiánya*

(EUMSZ 266. cikk; a tisztviselők személyzeti szabályzata, 91. cikk)

1. Mivel nincsenek a tisztviselőkre és egyéb alkalmazottakra alkalmazandó külön szabályozási rendelkezések, és mivel e tekintetben az intézmények eljárási szabályzataiban sincsenek rendelkezések, nincs olyan dokumentum, amely lehetővé tenné annak megállapítását, hogy az ezen intézmények, valamint a tisztviselők és alkalmazottaik közötti viszonyok, amelyeknek a versenyvizsga-kiírások is részei, egyáltalán nem tartoznak az Európai Gazdasági Közösség által használt nyelvek meghatározásáról szóló 1. sz. rendelet hatálya alá, amelynek 1. cikke kifejezetten felsorolja, melyek az

intézmények munkanyelvei. Még inkább így van ez az intézmények és a valamely nyílt versenyvizsga pályázói közötti viszonyok vonatkozásában, amely pályázók főszabály szerint nem tisztviselők és nem egyéb alkalmazottak.

(vö. 67–69. pont)

2. A személyzeti szabályzat III. melléklete 1. cikkének az Európai Gazdasági Közösség által használt nyelvek meghatározásáról szóló 1. sz. rendelet 5. cikkével együttesen értelmezett (2) bekezdésének megfelelően, amely 5. cikk szerint az Európai Unió Hivatalos Lapját a hivatalos nyelveken kell közzétenni, a vitatott versenyvizsga-kiírásokat teljes terjedelemben közzé kell tenni valamennyi hivatalos nyelven.

Mivel e rendelkezésekben nem szerepelnek kivételek, a kizárólag tömör információkat tartalmazó módosítások valamennyi hivatalos nyelven történő utólagos közzététele nem orvosolja azt, hogy a versenyvizsga-kiírásokat teljes terjedelemben nem tették közzé a Hivatalos Lapban valamennyi hivatalos nyelven. Mindenesetre, bár e módosítások tartalmazzanak a versenyvizsgákra vonatkozó információkat, továbbá abból az előfeltevésből kiindulva, hogy az Európai Unió polgárai anyanyelvükön olvassák az Európai Unió Hivatalos Lapját, és e nyelv az Unió hivatalos nyelveinek egyike, annak a potenciális pályázónak, akinek anyanyelve nem azon nyelvek egyike, amelyek a versenyvizsga-kiírásokat teljes terjedelemben közzétették, a Hivatalos Lapot az e közzététel egyik nyelve szerinti kiadásban kell beszereznie, és a versenyvizsga-kiírást e nyelven kell elolvasnia, mielőtt eldöntené, hogy kíván-e pályázatot benyújtani az egyik versenyvizsgára. E pályázó hátrányosabb helyzetben van, mint az, akinek anyanyelve azon nyelvek egyike, amelyek a versenyvizsga-kiírásokat teljes terjedelemben közzétették, mind a versenyvizsga-kiírások pontos megértését, mind a versenyvizsgákra vonatkozó pályázat elkészítésének és elküldésének határidejét illetően.

E hátrányos helyzet az említett közzétételből eredő, az Európai Unió alapjogi Chartájának 21. cikke és a személyzeti szabályzat 1d. cikkének (1) bekezdése által tiltott, a nyelven alapuló eltérő bánásmód következménye. A korlátozott közzétételre vonatkozó gyakorlat ugyanis nem felel meg az arányosság követelményének, így a tisztviselők személyzeti szabályzatának 1d. cikke által tiltott, a nyelven alapuló hátrányos megkülönböztetésnek minősül.

(vö. 71–75., 77. pont)

3. Az uniós nyílt versenyvizsgákon való részvételhez szükséges második nyelvre vonatkozó választás korlátozása szolgálati érdekekkel igazolható. Így többek között a személyzeti szabályzat 1d. cikke lehetőséget ad a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének és az arányosság elvének korlátozására. Fontos azonban, hogy e szolgálati érdekek objektív módon igazolhatónak kell lennie, illetve a megkövetelt nyelvismeret szintjének a szolgálat valós igényeivel arányosnak kell bizonyulnia. A második nyelvre vonatkozó választást korlátozó szabályoknak ezenkívül egyértelmű, objektív és kiszámítható szempontokat kell tartalmazniuk annak érdekében, hogy a pályázók időben tudomást szerezhessenek az előírt nyelvi követelményekről, és így a lehető legjobb körülmények között készülhessenek a versenyvizsgákra.

Ha jogszerű közérdekű célra lehet hivatkozni, és annak valós voltát bizonyítani lehet, a nyelven alapuló eltérő bánásmódnak az arányosság elvét is tiszteletben kell tartania, vagyis alkalmasnak kell lennie az elérni kívánt cél megvalósítására, továbbá nem lépheti túl az ahhoz szükséges mértéket. A személyzeti szabályzat 27. cikke első bekezdésének megfelelően ugyanis a felvétel során arra kell törekedni, hogy az intézmények részére olyan tisztviselők munkáját biztosítsák, akik megfelelnek az alkalmasság, a teljesítmény és a tisztesség legmagasabb követelményeinek. Mivel e célt hatékonyabban meg lehet valósítani, ha a pályázók a válogató vizsgákat az anyanyelvükön vagy az általuk legjobban ismertnek gondolt második nyelven tehetik le, e tekintetben az intézmények feladata, hogy egymásra tekintettel mérlegeljék a versenyvizsga nyelvei számának korlátozását igazoló jogszerű célt és az alkalmasság legmagasabb követelményeinek megfelelő pályázók kiválasztására vonatkozó célt.

Egyébiránt a tisztviselők nyelvi ismeretei az előmenetelük lényeges részét képezik; ezenfelül a kinevezésre jogosult hatóságok különböző eszközökkel rendelkeznek a tisztviselők tudása, illetve az általuk elsajátított ismeretek gyakorlati alkalmazása és esetlegesen új ismeretek megszerzése érdekében kifejtett erőfeszítései értékelésére. E tekintetben tehát az intézmények feladata, hogy egymásra tekintettel mérlegeljék a versenyvizsgák nyelvi számának korlátozását igazoló jogszerű célt és a felvett tisztviselők számára a szolgálati érdek érvényesítéséhez szükséges nyelvek elsajátítására vonatkozóan az intézményekben rendelkezésre álló lehetőségeket.

(vö. 87., 88., 90., 91., 93., 94., 96., 97. pont)

4. Lásd a határozat szövegét.

(vö. 102., 103. pont)